

หมวดที่ ๑ ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์
และเอกลักษณ์ประจำตัว (๒๐%)

ข้อที่	รายละเอียด	น้ำหนัก	เปอร์เซ็นต์
๑	ประพฤติตนตามจรรยาบรรณ	๔	๒
๒	การศึกษาต่อเนื่อง	๒	๑
๓	ยอมรับและปรับตัว	๒	๑
๔	ตรวจสอบตนเองและยินดีให้ผู้อื่นตรวจสอบ	๓	๑.๕
๕	รู้ถึงข้อจำกัดของบุคคล	๒	๑
๖	สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	๓	๑.๕
๗	ทำรายงานสัตว์ป่วยและเก็บรักษาประวัติ สามารถสืบค้นได้ง่าย	๓	๑.๕
๘	ทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓	๑.๕
๙	ระลึกถึงความรับผิดชอบทางด้านจริยธรรม	๔	๒
๑๐	ระลึกถึงสาธารณชน	๒	๑
๑๑	ยอมรับในความสามารถของวิชาชีพอื่น	๒	๑
๑๒	มีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบและการจัดการ สถานประกอบการ	๒	๑
รวม		๓๒	๑๖%

หมายเหตุ : หมวดที่ ๑ เป็นการประเมินจากสถาบันโดยการสังเกตพฤติกรรมนิสัย
ขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย ๑๖% โดยใช้เกณฑ์กลางของศูนย์ประเมินฯ ร่วมกับการ
ทดสอบทัศนคติหรือจิตวิทยา ๔% โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานจากผู้เชี่ยวชาญ
ด้านจิตวิทยา

หมวดที่ ๑ ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์และเอกลักษณ์ประจำตัว

ข้อ ๑ พึงประพฤติตนตามข้อบังคับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
การสัตวแพทย์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

- ตระหนักรู้ว่า มีข้อบังคับว่าด้วยทางจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
การสัตวแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์
- รู้จักแหล่งสืบค้นรายละเอียดของกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสัตวแพทย์สภา และบทบาทหน้าที่ของตนเอง
ในการประพฤติปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
การสัตวแพทย์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ
- รู้และสามารถอธิบายได้ถึงความเกี่ยวข้องระหว่างวิชาชีพการสัตวแพทย์
และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย
- ให้ความสำคัญต่อชีวิตสัตว์ เน้นความต้องการและผลประโยชน์
ของตนเอง

ข้อ ๒ ตระหนักถึงความจำเป็นและเหตุผลของการศึกษาต่อเนื่อง
ทั้งการฝึกปฏิบัติ และพัฒนาวิชาชีพ ขณะที่ประกอบวิชาชีพตลอดเวลา

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักถึงความหมายของวิชาชีพ คือ อาชีพที่ต้องมีการฝึกอบรมขั้นสูง
ในโลกศิลปศาสตร์จะต้องมีองค์ความรู้และคุ้มครองส่งเสริมวิชาชีพ
มีการศึกษาอบรมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง และต้องมีเจตนารมณ์
เพื่อบริการประชาชนและสังคม
๒. สามารถแยกแยะความรู้ที่เคยเป็นที่ยอมรับในอดีต แต่ได้มีการพัฒนา
เปลี่ยนแปลงไปแล้วในปัจจุบัน กับความรู้ที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน
และแนวคิดของความรู้ที่กำลังพัฒนาไปในอนาคต
๓. รู้จักสถาบัน หรือแหล่งการศึกษาต่อเนื่อง ที่มีกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง
ทางสัตวแพทย์
๔. มีความใฝ่รู้และรู้แหล่งในการสืบค้นข้อมูลวิชาการ และเทคนิคทาง
สัตวแพทย์
๕. รู้จักแหล่งและวิธีการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะ
ในการประกอบวิชาชีพตลอดเวลา

ข้อ ๓ สามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับความไม่แน่นอน และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักว่าความไม่แน่นอนเป็นเรื่องธรรมดา
๒. มีปฏิกิริยาที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามคาด หรือไม่ได้คาดคิดมาก่อน
๓. มีทักษะในการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ข้อ ๔ พัฒนาความสามารถในการตรวจสอบตนเอง และมีความยินดีที่จะให้ผู้อื่นตรวจสอบ

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. รู้และตระหนักถึงขีดจำกัดความสามารถของตนเอง
๒. มีขั้นตอนการประเมินผลการทำงานที่ชัดเจน สามารถวิเคราะห์ค้นหาสาเหตุของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น รวมถึงวิเคราะห์ตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นตรวจสอบได้
๓. ยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองและพยายามแก้ไข
๔. ยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่น และให้ความช่วยเหลือแนะนำตามความเหมาะสม

ข้อ ๕ รู้ถึงข้อจำกัดของบุคคลและแสดงถึงความรู้ว่าเมื่อไรที่ต้องขอคำแนะนำ ขอความช่วยเหลือ หรือขอการสนับสนุนทางด้านวิชาชีพ และรู้ว่าหาสิ่งเหล่านี้ได้จากที่ใด

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. สามารถยกตัวอย่างข้อจำกัดของบุคคลในการรักษาหรือปฏิบัติการทางสัตวแพทย์ ประเภทต่างๆ ได้ เช่น การวางยาสลบ หรือการรักษาสัตว์เฉพาะประเภท หรือเฉพาะระบบ
๒. ตระหนักถึงแหล่งที่สามารถส่งต่อสัตว์ป่วย หรือแหล่งที่อาจขอความช่วยเหลือในกรณีต่างๆ ได้
๓. ปรีกษาหาหรือผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ หรือส่งต่อสัตว์ป่วยไปรับการรักษาต่อได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที

ข้อ ๖ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารกับบุคคลกลุ่มต่างๆ อันได้แก่เจ้าของสัตว์ บุคคลทั่วไป เพื่อนร่วมวิชาชีพ และหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยรับฟังอย่างตั้งใจและมีการตอบสนองอย่างเห็นอกเห็นใจ

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักว่าการสื่อสารเป็นองค์ประกอบของวิชาชีพการสัตวแพทย์ ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

๒. ตระหนักถึงปัจจัยที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการติดต่อสื่อสาร เช่น ภูมิหลังของคู่สนทนา (การศึกษา ภาษา วัฒนธรรม ความเชื่อ) พฤติกรรม และสภาวะทางอารมณ์
๓. เข้าใจความจำเป็นในการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ เพื่อนร่วมวิชาชีพ และหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการรักษาสัตว์ หรือการป้องกันโรคให้มีประสิทธิผล
๔. สามารถสื่อสาร ใช้ศัพท์และภาษาพูดที่คู่สนทนาเข้าใจได้ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เอื้ออาทร ให้ความมั่นใจ และให้กำลังใจแก่คู่สนทนา
๕. สามารถอธิบายกระบวนการรักษา ผลการตรวจวินิจฉัย ผลการรักษา การพยากรณ์โรค ให้คู่สนทนาเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการแจ้งข่าวร้าย และการปฏิบัติในกรณีสัตว์ป่วยใกล้เสียชีวิต และในกรณีที่สัตว์ป่วยเสียชีวิตแล้ว

ข้อ ๗ จัดทำรายงานสัตว์ป่วยที่มีข้อมูลที่ชัดเจน และเก็บรักษาประวัติสัตว์ป่วยที่สามารถสืบค้นได้ง่ายต่อเพื่อนร่วมงาน และข้อมูลเป็นที่เข้าใจได้ต่อสาธารณชน

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักรู้ว่า การจัดทำรายงานสัตว์ป่วย เวชระเบียนสัตว์ป่วย ใบส่งต่อสัตว์ป่วย และบันทึกทางการสัตวแพทย์เป็นขั้นตอนที่จำเป็นในกระบวนการรักษาสัตว์
๒. ตระหนักรู้ว่า รายงานสัตว์ป่วย เวชระเบียนสัตว์ป่วย ใบส่งต่อสัตว์ป่วย และบันทึกทางการสัตวแพทย์ นี้เป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยต่อเพื่อนร่วมงาน เจ้าของสัตว์ และสาธารณชน
๓. ให้ความสำคัญของข้อมูลจากรายงานสัตว์ป่วย เวชระเบียนสัตว์ป่วย ใบส่งต่อสัตว์ป่วย และบันทึกทางการสัตวแพทย์ ที่ได้บันทึกมาก่อนว่ามีความสำคัญในการดำเนินการประเมินสภาพสัตว์ และการรักษาต่อในปัจจุบัน
๔. สามารถจัดทำรายงานสัตว์ป่วย เวชระเบียนสัตว์ป่วย ใบส่งต่อสัตว์ป่วย และบันทึกทางการสัตวแพทย์ อย่างถูกต้องและชัดเจนเป็นที่เข้าใจได้

ข้อ ๘ สามารถทำงานเป็นสมาชิกของทีมงาน ที่ประกอบไปด้วยผู้คนจากหลากหลายสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพในการให้บริการกับผู้รับบริการ

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. รู้จักการทำงานเป็นทีม สามารถแยกแยะบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรในทีมงานได้ และแสดงความเกี่ยวข้องกันในการรักษาสัตว์

๒. ทราบถึงข้อจำกัดของการทำงานโดยลำพัง ที่ไม่มีการเชื่อมโยงกับคนอื่นในที่ทำงาน กับเจ้าของสัตว์ หรือบุคคลนอกสาขาอาชีพ
๓. ตระหนักรู้ว่างานสัตวแพทย์เป็นงานบริการ และมีช่วงเวลาการทำงานที่ไม่แน่นอน สอดคล้องกับการเจ็บป่วย หรือสถานการณ์โรค

ข้อ ๙ ในฐานะสัตวแพทย์ ให้พึงระลึกถึงความรับผิดชอบทางด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสัตว์ป่วยแต่ละตัว และการให้ข้อมูลกับเจ้าของสัตว์

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักรู้ว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก (animals are sentient beings)
๒. เข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของสัตวแพทย์ที่จะต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุดแก่เจ้าของสัตว์ในทุกวาระ
๓. มีความสำนึกในคุณธรรม และจริยธรรมของการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๐ ในฐานะสัตวแพทย์ ให้พึงระลึกถึงความคิดและความรู้สึกของสาธารณชนทั้งทางด้านการเงินและอารมณ์ความรู้สึกต่อการประกอบวิชาชีพ และพยายามตอบสนองอย่างเหมาะสม แม้จะอยู่ภายใต้ความกดดันจากเรื่องดังกล่าว

คำอธิบาย

ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. ตระหนักถึงหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลและคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งทางด้านการเงินและความรู้สึกของผู้มารับบริการ
๒. ตระหนักถึงการมีสำนึกและมีสติในการตอบสนองอย่างเหมาะสม และเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น

ข้อ ๑๑ ยอมรับในความสามารถของวิชาชีพอื่น ที่สามารถนำมาใช้ ในการพัฒนาศาสตร์ทางสัตวแพทย์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุง ประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพสัตว์ และการสาธารณสุข

คำอธิบาย

ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. สามารถประยุกต์ความรู้ เทคโนโลยี และทักษะใหม่ จากสาขาอาชีพอื่น เพื่อนำมาพัฒนาศาสตร์ทางสัตวแพทย์ได้อย่างเหมาะสม
๒. สามารถเชื่อมโยง และยอมรับว่าศาสตร์ทางสัตวแพทย์มีการพัฒนา มาจากสาขาอาชีพอื่นด้วย

ข้อ ๑๒ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบ และการจัดการ เพื่อการประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ในสถานประกอบการ

คำอธิบาย

ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้อง

๑. มีความเข้าใจในกระบวนการจัดตั้งสถานพยาบาลสัตว์ รวมถึง การขอใบอนุญาตประเภทต่างๆ

๒. ตระหนักถึงธรรมชาติของสัตว์ประเภทต่างๆ และมีความรู้เรื่องอิสรภาพ ๕ ประการ เพื่อจัดการสถานประกอบการให้สอดคล้องกับหลักสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี
๓. มีความรู้ในการจัดการสถานพยาบาลสัตว์ รวมถึงอุปกรณ์ทางสัตวแพทย์ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพที่ดี
๔. รู้ถึงความรับผิดชอบของตนเองและนายจ้างในด้านการจ้างงาน และกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงความรับผิดชอบของผู้ช่วยงานและสาธารณชน
๕. รู้ถึงที่มาของการคิดคำนวณค่าบริการ และความสำคัญในการดำเนินการตามระบบของสถานประกอบการในการเก็บรักษาประวัติสัตว์ป่วย
๖. มีความสามารถในการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร แบ่งปัน เก็บรักษา เปลี่ยนแปลง และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่
๗. รู้ถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและนโยบายของสถานประกอบการ

ข้อสรุปเกณฑ์การวัดและเกณฑ์การให้คะแนนของหมวดที่ ๑ จำนวน ๑๒ ข้อ รวมทั้งสิ้น ๑๖ เปอร์เซ็นต์ (ต้องผ่าน ๑๒ / ๑๖)

คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ลำดับ	หัวข้อย่อย	รายละเอียดวัดจากวิธี	ผู้ประเมิน	ผู้ลงนามรับรอง	คะแนนเต็ม	น้ำหนัก	เปอร์เซ็นต์
๑	๑.๑ - ๑.๔	ใช้ผ่านรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรฯ (ถ้าไม่มีใช้แบบสอบถาม) - 716541 กฎหมายและจรรยาบรรณแห่งอาชีพสัตวแพทย์	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๕	๔	๒
	๑.๕	เอาคะแนนมาจากข้อ ๙.๓	-	-			
๒	๒.๑ , ๒.๒, ๒.๔, ๒.๕	ใช้ผ่านรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรฯ - 716541 กฎหมายและจรรยาบรรณแห่งอาชีพสัตวแพทย์ - 710591 สัมมนาทางสัตวแพทย์	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๕	๒	๑
	๒.๓	ใช้แบบประเมินรวมซึ่งศูนย์ประเมินฯ ประสานงานจัดทำจากผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนจากสถาบัน	แต่ละสถาบัน ออกแบบ ประเมินเอง	รองกิจการ (เชิญ CE)			

๓	๓.๑ - ๓.๓	ใช้ <u>แบบประเมินรวมวัดทัศนคติ</u> จากศูนย์ประเมินฯ	ทุกสถาบัน ร่วมกัน ออกแบบ	รองกิจการ	๓	๒	๑
๔	๔.๑ - ๔.๔	ที่ปรึกษากลุ่มโครงการปัญหาพิเศษหรือวิชาที่ สอดคล้องกับการประเมินและ <u>แบบประเมินรวม</u> ซึ่งศูนย์ประเมินฯ ประสานงานจัดทำจาก ผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนจากสถาบัน โดยสัดส่วน ๕๐: ๕๐	ทุกสถาบัน ร่วมกัน ออกแบบ	รองกิจการ	๔	๓	๑.๕
๕	๕.๑ - ๕.๓	<u>แบบประเมินรวม</u> ซึ่งศูนย์ประเมินฯ ประสานงาน จัดทำจากผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนจากสถาบัน (สถานการณ์จำลอง)	ทุกสถาบัน ร่วมกัน ออกแบบ	รองกิจการ	๕	๒	๑
๖	๖.๑ - ๖.๕	รายวิชาคลินิกปฏิบัติ หรือรายวิชาภาคปฏิบัติ หรือการฝึกงาน เน้นมีความรู้ - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 710532 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เคี้ยวเอื้อง 1 - 710533 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์ปีก 1 - 710534 คลินิกปฏิบัติด้านสุกร 1 - 710535 คลินิกปฏิบัติด้านม้า 1	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๕	๓	๑.๕

		- 710536 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์น้ำและสัตว์ป่า 1					
๗	๗.๑ - ๗.๔	รายวิชาคลินิกปฏิบัติ หรือรายวิชาภาคปฏิบัติ หรือการฝึกงาน เน้นเขียนใบรายงานสัตว์ป่วย (OPD) - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 710532 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เคี้ยวเอื้อง 1 - 710535 คลินิกปฏิบัติด้านม้า 1 - 710536 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์น้ำและสัตว์ป่า 1	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๔	๓	๑.๕
๘	๘.๑ - ๘.๓	รายวิชาคลินิกปฏิบัติ หรือรายวิชาภาคปฏิบัติ หรือการฝึกงาน เน้นเรื่องการทำงานเป็นทีม - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 710532 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เคี้ยวเอื้อง 1 - 710533 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์ปีก 1 - 710534 คลินิกปฏิบัติด้านสุกร 1 - 710535 คลินิกปฏิบัติด้านม้า 1 - 710536 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์น้ำและสัตว์ป่า 1	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๓	๓	๑.๕

๙	๙.๑ - ๙.๓	<p>รายวิชาคลินิกปฏิบัติ หรือรายวิชาภาคปฏิบัติ หรือการฝึกงาน เน้นจริยธรรมต่อสัตว์ และเจ้าของสัตว์</p> <ul style="list-style-type: none"> - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 710532 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เคี้ยวเอื้อง 1 - 710533 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์ปีก 1 - 710534 คลินิกปฏิบัติด้านสุกร 1 - 710535 คลินิกปฏิบัติด้านม้า 1 - 710536 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์น้ำและสัตว์ป่า 1 	<p>อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา</p>	<p>รองวิชาการ</p>	๓	๔	๒
๑๐	๑๐.๑ - ๑๐.๒	<p>ผ่านรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ และกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 716452 การศึกษาและการปฏิบัติงาน ภาคสนามด้านสัตวแพทยศาสตร์ชุมชน 	<p>อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา</p>	<p>รองวิชาการ</p>	๒	๒	๑
๑๑	๑๑.๑ - ๑๑.๒	<p>ผ่านรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรฯ ระบุเป็นรายวิชาที่ สอดคล้องกับหัวข้อโดยขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - 716452 การศึกษาและการปฏิบัติงาน 	<p>อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา</p>	<p>รองวิชาการ</p>	๒	๒	๑

		ภาคสนามด้านสัตวแพทยศาสตร์ชุมชน เบื้องต้นทางสัตวแพทย์					
๑๒	๑๒.๑ - ๑๒.๗	ผ่านรายวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือ ผ่านการอบรม - 716541 กฎหมายและจรรยาบรรณแห่งอาชีพ สัตวแพทย์ - 716332 สวัสดิภาพสัตว์เบื้องต้น - 710531 คลินิกปฏิบัติด้านสัตว์เล็ก 1 - 000160 วิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานและ เทคโนโลยีสารสนเทศ - 000130 ทักษะการรู้สารสนเทศ	อาจารย์ผู้ ควบคุม รายวิชา	รองวิชาการ	๗	๒	๑